

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

- 1644** *Reial decret 101/2011, de 28 de gener, pel qual s'estableixen les normes bàsiques que han de regir els sistemes d'acreditació i verificació de les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle i les dades tones-quilòmetre dels operadors aeris i de les sol·licituds d'assignació gratuïta transitòria d'instal·lacions fixes en l'àmbit d'aplicació de la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle.*

El règim d'acreditació de verificadors d'informes d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle actualment està definit en el Reial decret 1315/2005, de 4 de novembre, pel qual s'estableixen les bases dels sistemes de seguiment i verificació d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle en les instal·lacions incloses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle.

L'aprovació de les directives comunitàries 2008/101/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de novembre de 2008, per la qual es modifica la Directiva 2003/87/CE amb la finalitat d'incloure les activitats d'aviació en el règim comunitari de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle a partir de 2012, i 2009/29/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'abril de 2009, per la qual es modifica la Directiva 2003/87/CE per perfeccionar i ampliar el règim comunitari de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle que incorpora importants novetats en el règim de les instal·lacions fixes, ja transposades al nostre ordenament jurídic a través de la Llei 13/2010, de 5 de juliol, per la qual es modifica la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, per perfeccionar i ampliar el règim general de comerç de drets d'emissió i incloure-hi l'aviació, han generat algunes necessitats noves en matèria de verificació.

Així, els operadors aeris han de realitzar el seguiment de les seves emissions de gasos d'efecte d'hivernacle a partir de 2010 i de les seves dades de tones-quilòmetre durant l'any de seguiment als efectes de la sol·licitud assignació. L'any de seguiment per a l'assignació dels períodes 2012 i 2013-2020 és l'any 2010. Els informes d'emissions i les dades de tones-quilòmetre han de ser verificats de conformitat amb el que disposen l'annex IV de la Llei 1/2005, de 9 de març, i la normativa comunitària sobre verificació i acreditació. Abans del 28 de febrer de 2011, l'operador aeri ha de remetre al Ministeri de Foment el primer informe verificat sobre les emissions de l'any 2010 i al Ministeri de Medi Ambient i Medi Rural i Marí les dades de tona-quilòmetre verificades als efectes de sol·licitud d'assignació per als períodes 2012 i 2013-2020.

D'altra banda, en el nou règim de comerç de drets d'emissió, les instal·lacions que hi tinguin dret han de rebre assignació gratuïta conforme a unes regles comunes a tota la Unió Europea. Segons el que preveu la Directiva 2003/87/CE, aquestes normes harmonitzades s'han d'adoptar abans del 31 de desembre de 2010. Aquesta decisió podria contenir la previsió que les sol·licituds d'assignació gratuïta per al període 2013-2020, que han de presentar els titulars de les instal·lacions abans del 28 de febrer de 2011, han de ser verificades de forma independent.

Aquests nous requisits fan necessària una adaptació del marc d'acreditació i verificació per al règim de comerç de drets d'emissió, que fins ara només preveia les activitats de verificació dels informes anuals d'emissions de les instal·lacions fixes.

D'altra banda, aquesta adaptació del marc específic d'acreditació de verificadors per al règim de comerç de drets d'emissió s'ha de portar a terme en el context del marc comunitari d'acreditació establert pel Reglament (CE) núm. 765/2008, de 9 de juliol de 2008, d'aplicació

des de l'1 de gener de 2010, que introdueix, entre d'altres novetats, el requisit que els estats membres designin un únic organisme nacional d'acreditació.

Finalment, s'ha de prendre en consideració que la Directiva 2009/29/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'abril, preveu que abans que finalitzi 2011 s'aprovi un Reglament comunitari sobre acreditació i verificació específic en matèria de comerç de drets d'emissió, que podria obligar a una revisió de més gran calat del Reial decret 1315/2005.

Quant als títols competencials que justifiquen l'aprovació d'aquest Reial decret, en primer lloc és necessari remetre a l'article 149.1.23a de la Constitució espanyola que reserva a l'Estat la competència exclusiva per dictar la legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, sense perjudici de les facultats de les comunitats autònomes d'establir normes addicionals de protecció i de les seves competències reconegudes estatutàriament.

Així mateix, aquest Reial decret conté disposicions relatives a l'assignació de drets d'emissió, aspecte que, com s'ha recordat en l'exposició de motius de la Llei 13/2010, de 5 de juliol, té decisives conseqüències sobre sectors econòmics com ara l'industrial i l'elèctric, i afecta la presa de decisions empresarials com ara l'estratègia d'inversions, els seus nivells de producció, etc. Aquesta disposició normativa conté igualment obligacions per als operadors aeris de remetre informació verificada de les tones-quilòmetre, que també han de servir de base per a l'assignació a aquest sector. En conseqüència, s'ha de tenir en compte la competència estatal per determinar les bases de la planificació general de l'activitat econòmica prevista a l'article 149.1.13a, respecte al qual la jurisprudència constitucional ha admès que empari tant normes estatals que fixin les línies directrius i els criteris globals d'ordenació de sectors econòmics concrets i actuacions executives en relació amb pràctiques o activitats que puguin alterar la lliure competència i tinguin transcendència sobre el mercat supraautonòmic.

Finalment, s'ha d'assenyalar que aquests títols competencials que s'acaben de referir també van ser els invocats per a l'aprovació de la Llei 13/2010, de 5 de juliol, de la qual aquest Reial decret és un desplegament.

En virtut d'això, a proposta dels ministres de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, d'Economia i Hisenda, de Foment i d'Indústria, Turisme i Comerç, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 28 de gener de 2010,

DISPOSO:

Article 1. *Objecte.*

Aquest Reial decret té per objecte establir les normes bàsiques que han de regir els sistemes d'acreditació i verificació de les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle i les dades tones-quilòmetre dels operadors aeris i de les sol·licituds d'assignació gratuïta transitòria en l'àmbit d'aplicació de la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle.

Article 2. *Verificadors.*

Als efectes d'aquest Reial decret, un verificador és un organisme competent, independent i acreditat per portar a terme els processos de verificació previstos en aquesta disposició normativa, d'acord amb els requisits que estableixen l'annex IV de la Llei 1/2005, de 9 de març, i la resta de normativa aplicable.

Article 3. *Requisits de notificació i models electrònics normalitzats per a activitats d'aviació.*

1. Els operadors aeris han de remetre al Ministeri de Foment, en els termes previstos a l'article 22 de la Llei 1/2005, de 9 de març, l'informe verificat sobre les emissions de les aeronaus que opera de l'any precedent.

2. Els operadors aeris han de presentar davant el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, en els termes que preveu l'article 38 de la Llei 1/2005, de 9 de març, les dades

de tones-quilòmetre verificades en relació amb les activitats d'aviació realitzades en l'any de seguiment als efectes de sol·licitar assignació de drets d'emissió.

3. Els informes d'emissions verificats s'han de presentar amb el format dels models electrònics normalitzats previstos en el punt 7 de l'annex XIV de la Decisió 2007/589/CE, de la Comissió, de 18 de juliol de 2007, modificada per la Decisió 2009/339/CE, de la Comissió, de 16 d'abril de 2009.

4. Els informes dades de tones-quilòmetre s'han de presentar amb el format dels models electrònics normalitzats previstos en el punt 6 de l'annex XV de la Decisió 2007/589/CE, de la Comissió, de 18 de juliol de 2007, modificada per la Decisió 2009/339/CE, de la Comissió, de 16 d'abril de 2009.

Article 4. *Criteris per a l'acreditació dels verificadors per a activitats d'aviació.*

1. Només poden verificar els informes relatius a les emissions de les aeronaus i les dades de tona-quilòmetre els verificadors l'acreditació dels quals, pel que fa a les activitats d'aviació, hagi estat atorgada per l'organisme nacional d'acreditació designat de conformitat amb l'article 4.1 del Reglament (CE) núm. 765/2008, del Parlament Europeu i del Consell, de 9 de juliol de 2008.

2. El verificador:

a) Ha de ser independent de l'operador aeri.
b) Ha de portar a terme les seves activitats de manera professional, competent i objectiva.

c) Ha de conèixer la normativa i les directrius pertinents en matèria de seguiment i verificació d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle i dades tones-quilòmetre. En particular:

1r Les disposicions de la Llei 1/2005, de 9 de març, i la seva normativa de desplegament.

2n Les directrius sobre elaboració d'inventaris nacionals de gasos d'efecte d'hivernacle aprovades pel Panell intergovernamental de canvi climàtic, en el que siguin pertinents per activitat i gas afectat.

3r Les normes i directrius pertinents adoptades per la Comissió Europea, en particular la Decisió 2009/339/CE, de 16 d'abril de 2009, per la qual es modifica la Decisió 2007/589/CE, de 18 de juliol de 2007, en relació amb la inclusió de directrius per al seguiment i la notificació d'emissions i dades sobre les tones-quilòmetre resultants de les activitats d'aviació. Així mateix, el verificador ha de conèixer els models electrònics normalitzats establerts en el punt 7 de l'annex XIV i el punt 6 de l'annex XV de la Decisió 2007/589/CE, de la Comissió, de 18 de juliol de 2007, modificada per la Decisió 2009/339/CE, de la Comissió, de 16 d'abril de 2009.

4t Les recomanacions i resolucions interpretatives que puguin ser elaborades per la Comissió de coordinació de polítiques de canvi climàtic.

5è Els requisits legals, reglamentaris i administratius aplicables a les activitats verificades.

6è La generació de tota la informació relacionada amb cada font d'emissions de l'operador aeri, en especial la relativa a la recollida, mesurament, càlcul i notificació de les dades.

3. Per a l'acreditació dels verificadors, l'organisme d'acreditació ha de comprovar que aquests compleixen els requisits mínims anteriors i ha de confirmar que disposen de:

a) Una estructura organitzativa i funcional i uns procediments que garanteixin la seva independència i imparcialitat i la del seu personal, respecte a les entitats sotmeses a verificació i als seus titulars.

b) Competència i coneixement de les activitats i processos de verificació, incloent-hi competència i coneixement de les tècniques d'investigació, observació, inspecció i procediments analítics per poder elaborar i seguir els plans de verificació.

c) Coneixement bàsic de les activitats dutes a terme pels operadors aeris sotmeses a verificació.

d) Processos de verificació que ofereixin expectatives raonables d'identificar discrepàncies importants i nivells acceptablement baixos del risc de verificació.

e) Procediments per aplicar correctament de forma sistemàtica els processos de verificació i sempre de forma professional i competent i respectant la normativa aplicable.

f) Experiència prèvia demostrada en activitats de verificació mediambiental o en activitats similars d'avaluació de la conformitat.

g) Procediments per assegurar un tractament confidencial adequat de totes les dades sotmeses a verificació.

h) Procediments i arxius per assegurar l'adequada gestió i conservació de totes les dades.

Article 5. Ampliació de l'abast de l'acreditació a les activitats d'aviació per a verificadors ja acreditats.

Amb independència de l'entitat que els hagi acreditat, els verificadors que disposin d'un certificat d'acreditació en vigor que els permeti realitzar activitats de verificació en el marc del que preveu la Llei 1/2005, de 9 de novembre, poden ampliar l'abast de les seves acreditacions a les activitats d'aviació mentre sigui vàlid el seu certificat d'acreditació sempre que compleixin els criteris exigits, per a les activitats d'aviació, per l'organisme nacional d'acreditació designat de conformitat amb l'article 4.1 del Reglament (CE) núm. 765/2008, del Parlament Europeu i del Consell, de 9 de juliol de 2008. A aquests efectes, l'organisme nacional d'acreditació no pot reclamar als verificadors que ja disposin d'un certificat d'acreditació en vigor aprovat per una altra entitat d'acreditació exigències addicionals a les previstes per ampliar l'abast als acreditats pel mateix organisme. En aquest cas l'organisme nacional d'acreditació ha d'emetre un certificat d'acreditació específic per a les activitats d'aviació.

Article 6. Reconeixement dels verificadors d'aviació acreditats en altres estats membres.

Els verificadors acreditats per l'organisme nacional d'acreditació de qualsevol Estat membre de la Unió Europea poden dur a terme activitats de verificació en el sector de l'aviació a Espanya sempre que l'esmentat organisme s'hagi sotmès amb èxit al sistema d'avaluació per parells previst en el Reglament (CE) núm. 765/2008, del Parlament Europeu i del Consell, de 9 de juliol de 2008, que l'abast del seu certificat d'acreditació cobreixi les activitats d'aviació, i que ho comuniquin amb 5 dies naturals d'antelació al Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, als efectes que aquest comprovi l'existència de tal acreditació, i sempre que aquest Ministeri no adopti resolució expressa motivada en sentit contrari en cas que no es pugui verificar l'existència d'acreditació vàlida d'un altre Estat membre. El Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí o l'Agència Estatal de Seguretat Aèria pot assistir a les verificacions realitzades als operadors aeris la gestió dels quals correspongui a Espanya d'acord amb el que estableix la Llei 1/2005, de 9 de març.

Article 7. Sol·licituds d'assignació gratuïta per al període 2013-2020.

La sol·licitud d'assignació gratuïta prevista a l'article 17 de la Llei 1/2005, de 9 de març, s'ha d'ajustar al que estableixen les normes adoptades a nivell comunitari. La verificació que, si s'escau, s'hagi de fer, s'ha de dur a terme per un verificador acreditat en el marc del règim de comerç de drets d'emissió, amb independència de l'abast de la seva acreditació, que s'ha d'ajustar al que preveuen les referides normes comunitàries.

Disposició final primera. Títol competencial.

1. Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.23a de la Constitució espanyola.

2. La regulació que estableixen els articles 1, 3.2 i 3.4, i 5 pel que fa a les dades de tones-quilòmetre verificades, així com l'article 7 d'aquest Reial decret, es dicten a l'empara del que disposa l'article 149.1.13a de la Constitució espanyola.

Disposició final segona. *Facultat de desplegament.*

Es faculta el Ministeri de Medi Ambient i Medi Rural i Marí per dictar, en l'àmbit de les seves competències, les disposicions i resolucions necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquest Reial decret.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 28 de gener de 2011.

JUAN CARLOS R.

El ministre de la Presidència,
RAMÓN JÁUREGUI ATONDO